

B 113/2009

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Dosar nr. /111/2009

SENTINȚA NR.817/CA/2011

Ședința publică din data de   2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE:

GREFIER:

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ introdusă de reclamantul   , domiciliat în Oradea, str. nr.   , jud. Bihor, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2/B, jud. Bihor, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Se constată că la termenul de judecată din data de 05.05.2011, niciuna dintre părți nu a fost prezentă, solicitându-se judecarea cauzei în lipsa părților, dată la care a fost amânată pronunțarea hotărârii pentru acest termen de judecată, zi în care s-a pronunțat hotărârea.

**TRIBUNALUL
DELIBERÂND,**

Constată că prin acțiunea precizată înregistrată la această instanță la data de   .2009, reclamantul   a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei de impunere nr.   /27.05.2009, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr.   /27.05.2009, și a Deciziei nr.   /28.07.2009.

În motivarea acțiunii, reclamantul arată că inspectorul financiar care a întocmit decizia atacată a comis o eroare prin aceea că a adăugat la bunurile din lista de inventariere un telefon mobil în cuantum de   lei și cărți de specialitate în valoare de   lei. Totodată, reclamantul arată că prețurile de evaluare calculate de inspectorii financiari sunt exagerate, aceștia neținând cont de faptul că bunurile din lista de inventariere au o vechime considerabilă,

nemaiavând nici o valoare. Astfel, reclamantul arată că evaluarea în funcție de valoarea de piață este mult mai mică, bunurile luate în calcul de inspectorii fiscali fiind obiecte de inventar complet uzate fizic și moral.

În drept, a invocat dispozițiile Codului de procedură fiscală.

Pârâta, legal citată, nu s-a prezentat la dezbateri și nici nu și-a exprimat poziția în scris față de acțiunea formulată.

Din coroborarea întregului material probator aflat la dosarul cauzei, instanța reține în fapt următoarele:

Prin Decizia de impunere nr. /27.05.2009, privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată, organul de inspecție fiscală a constatat că, la data încetării activității, respectiv 01.12.2004, Cabinetul de Expertiză Contabilă deținea în patrimoniu obiecte de inventar (calculator, minicalculator birou, telefon mobil și cărți de specialitate) din perioada 2002-2004, în sumă totală de lei, care au trecut din patrimoniul persoanei fizice autorizate în patrimoniul personal și care nu ar fi cuprinse în venitul brut aferent anului 2004. În urma acestor constatări, organul de inspecție fiscală a procedat la evaluarea obiectelor de inventar la prețul de piață, stabilind pentru acestea o valoare în sumă de lei, cu care a fost majorat venitul brut pe anul 2004, rezultând un venit net în sumă de lei, pentru care a recalculat impozitul pe venit, stabilind o diferență de impozit pe venit de plată în sumă de lei. La această sumă, pârâta a calculat accesorii fiscale în cuantum de lei, prin prisma dispozițiilor art.119 și urm. din C.pr.fiscală.

Conform disp.art.48 alin.1 și alin.2 lit.c din Legea nr.571/2003, „venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art.49 și 50”, „venitul brut cuprinde câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității”. De asemenea, conform pct.36 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, „în cazul încetării definitive a activității, sumele obținute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii înscrise în registrul inventar, cum ar fi mijloace fixe, obiecte de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri rămase nevalorificate, sunt incluse în venitul brut. În cazul în care bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal, se consideră o înstrăinare, iar suma reprezentând contravaloarea acestora se include în venitul brut al afacerii. În toate cazurile, evaluarea se face la prețurile practice pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică”.

Din examinarea acestor texte de lege, rezultă că la încetarea definitivă a activității, bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, iar din punct de vedere fiscal, aceasta se consideră o

înstrăinare, iar suma reprezentând contravaloarea acestora se include în venitul brut al afacerii.

Din raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere atacată, rezultă că reclamantul – persoană fizică autorizată, la data de 01.12.2004, deținea în patrimoniu următoarele obiecte de inventar, achiziționate în perioada 2002-2004: calculator achiziționat în anul 2003 la prețul de 500 lei, minicalculator birou achiziționat în anul 2002 la prețul de 100 lei, telefon mobil achiziționat în anul 2004 la prețul de 300 lei și cărți de specialitate achiziționate în perioada 2002-2004 la suma de 100 lei, în total bunuri în valoare de 900 lei. Invocând evaluarea la prețul de piață, organul fiscal a evaluat bunurile menționate mai sus la suma totală de 900 lei.

Din examinarea listei de inventariere aflată la fila 3 dosar, rezultă că reclamantul deținea în patrimoniu un calculator 486DX2 evaluat la suma de 500 lei, un calculator CD evaluat la suma de 100 lei, un calculator format mic evaluat la suma de 100 lei și o mașină de scris evaluată la suma de 100 lei RON.

Constatând inadvertențele între bunurile constatate de către organul fiscal ca fiind în patrimoniul reclamantului și cele cuprinse în registrul de inventar, instanța, în baza rolului activ, i-a pus în vedere pârâtei să facă dovada prin înscrisuri a bunurilor ce existau în patrimoniul reclamantului la data încetării activității și care au fost luate în calcul la emiterea raportului de inspecție fiscală, respectiv a deciziei de impunere. Reclamantul neagă existența altor bunuri în afara celor consemnate în registrul inventar depus la dosar, iar pârâta a fost în imposibilitate de a face dovada celor solicitate de către instanță.

În consecință, instanța constată că organul de inspecție fiscală a luat în calcul la stabilirea obligațiilor fiscale imputate reclamantului un telefon mobil în valoare de 300 lei și cărți de specialitate în valoare de 100 lei, care nu sunt cuprinse în lista de inventariere. Mai mult, din factura seria BH VDI nr. 12345 din 29.04.2004, aflată la dosar, rezultă că telefonul mobil a fost achiziționat de către SC ABC SRL. De asemenea, din factura seria BH AGA nr. 67890 din 05.04.2004, rezultă că, cărțile de specialitate au fost de asemenea achiziționate de către SC ABC SRL, persoană juridică distinctă de Cabinetul de Expertiză Contabilă ABC SRL. Totodată, instanța constată că în raportul de inspecție fiscală atacat s-a ținut cont de un alt preț decât cel indicat în lista de inventariere pentru achiziționarea calculatorului 486DX2, respectiv 100 lei, în loc de 500 lei, iar minicalculatorul, deși în lista de inventariere figurează cu suma de 100 lei, în raportul de inspecție fiscală este menționată suma de 50 lei. Mai mult, organul de inspecție fiscală nu a făcut dovada prin nici un mijloc de probă că evaluarea bunurilor făcute prin raportul de inspecție fiscală corespunde prețului pieței.

Față de aceste considerente, instanța urmează să constate temeinicia acțiunii formulate de către reclamant și, pe cale de consecință, va dispune anularea Deciziei de impunere nr. 12345/27.05.2009, întocmită în baza

Raportului de inspecție fiscală nr. /27.05.2009, și a Deciziei nr. /28.07.2009, prin care a fost soluționată contestația administrativă.

Urmează să se constate că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată din partea reclamantului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea precizată formulată de reclamantul , domiciliat în Oradea, str. nr. , jud. Bihor, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2/B, jud. Bihor și, în consecință:

- dispune anularea Deciziei de impunere nr. /27.05.2009, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /27.05.2009, și a Deciziei nr. /28.07.2009.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red. , jud.

Dact. BF în .2011.

4 ex.

Pt.conf. 2 com.cu: